

въ небесни висини, където въ пѣ
потихомъ месечко къмъ чужди кѣ
усмихнатъ, е повелъ звездици плахъ керванъ;
и дълго въ него той се вглежда замечтанъ,
на устни стиснати со неомълвно слово —
и мудро меренъ ходъ подзема пакъ изново.

45 ~ 46

